

MALDOS INTENCIJOS

1. Už šias atostogas, mums tai – jaunimo ir šeimų evangelizacijos laikas. Kad galėtume šį laikotarpį išgyventi su džiaugsmu ir užsidegimu bei vieninteliu troškimu, kad Jėzus galėtų įsišaknyti jaunimo širdyse, kad jie pažintų džiaugsmą tikėti ir priklausyti Bažnyčiai.
2. Už br. Paskalį. Jis išvažiuoja studijuoti į Kanadą, pasiruošti noviciato Konge tarnystei. Brolis Žan Pjeras važiuos padėti bendruomenei, kol nebus brolio Paskalio. Melskimės už brolių bendruomenę Konge. Jie ruošiasi statyti noviciato namus – tai vilties ženklas.
3. Už brolius bei seseris, kurie prie mūsų prisijungs šį rudenį. Prašykime Viešpaties, kad kiekvienas iš mūsų vis labiau įsišaknytume šventume.
4. Už brolio Mišelio šventimus į diakonystę rugpjūčio 11 d., o brolio Frederiko – lapkričio 3 d. Taip pat – už brolių Bartą, kuris nusprendė palikti bendruomenę: kad Viešpats lydėtų jį naujame kelyje.
5. Melskimės už Bažnyčią, kad ji galėtų susitikti tuos, kurie ieško savo gyvenimo prasmės. Dėkokime už vyskupo Jono Kaunecko tarnystę ir neškime savo maldoje vyskupą Lionginą Virbalą, kad Viešpats padėtų jam įvykdyti savo misiją ir kad visa Panevėžio vyskupija atsinaujintų.

Šv. Damijono grupės nariai per Sekmines atnaujino savo įsipareigojimą.

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2013 m.
liepos-
rugsėjo

Maldos bendrystė

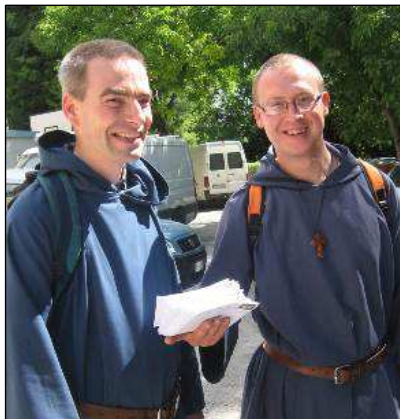
Šv. Damijono grupės ir brolių žygis palei Nemuną
į Lietuvos Jaunimo Dienas Kaune.

Brangus maldos drauge,
Ramybė tau!

Kartu su broliu Jonu ir broliu Dovydu grįžtu iš Paduvos, ten palaidotas šventasis Antanas. Per šią piligrimystę dėkojame Viešpačiui už mūsų brolių Dovydą, kuris po siaubingos avarijos išliko gyvas ir iš naujo atrado savo vietą bendruomenėje bei naują misiją – liudyti savo tikėjimą ir užtarti maldoje kiekvieno brolio ir sesers šventumo kelią, taip pat visas jam pavedamas intencijas.

Brolis Dovydas – visuomet prisikėlimo džiaugsme: „Aš prisikėliau, kaip našlės sūnus iš Evangelijos, kuriam Jėzus tarė: „Jaunuoli, sakau tau, kelkis!“ ... štai ką Viešpats man padarė.“

Paduja yra tikras žmonių tikėjimo stebuklas, labai populiarus ir kartu tikro susikaupimo vieta. Čia jaučiamas didžiulis tikėjimo įkarštis. Šv. Antano šventumas tebespinduliuoja. O vis dėlto jis mirė gana jaunas – trisdešimt šešerių. Jo gyvenimo istorija labai pamokanti. Jo pagrindinės savybės – nuolankumas, malda ir neturtas. Dar būdamas labai jaunas jis jau skelbė, mokė bei gynė vargšus ir mažuosius.

Brolis Dovydas ir broli Janis Paduvoje. Brolis Dovydas parašė daugybę padėkos laiškų tiems, kurie jį užtarė maldoje po nelaimingą atsitikimą.

APŠILANKYMAS KONGE

Balandžio mėnesį lankiausi Konge pas brolius Benediktą, Juozapą, Kirilą ir Paskalį. Tai buvo malonių kupinas laikas, džiaugiausi, galėdamas pamatyti, kaip sekasi broliams, kurie atlieka misiją vietoje, pavadintoje Porciunkule, prisimenant šv. Pranciškų, joje pradėjusį bendruomenę.

Gražus brolių bendruomeninis gyvenimas. Kartu su jais gyvena postulantas Rožė ir aspirantas (kandidatas) Džeris. Broliai siūlo darbo jaunimui, kad jie pažintų didesnį žmogus orumą. Taip pat jie daug dirba mokydami ir evangelizuodami. Ruošiamasi statyti noviciatą, tačiau tam reikia laiko, nes šalis labai varginga.

Pastatyti nuostabūs svečių namai – jaunuoliams bei šeimoms, kartkartėmis prisijungiantiems prie brolių misijos.

Kasvakar į Porciunkulę atkeliauja sargas, nes reikia vietovę apsaugoti nuo vagių, užtikrinti brolių saugumą. Taip, Viešpats naudojasi įvairiais įrankiais, kad apreiktų savo globą. Patys broliai, sekdami prisikėlusį Kristų taip pat yra ramybės sergėtojai, ryto sargai. Jie dalyvauja žmonijos gelbėjime, vesdami į

KALENDORIUS

Liepa

- Treč. 3–7 d. **Šeimų stovykla**
- Treč. 10-12 d. Skautų stovykla Telšiuose
- Treč. 17-19 d. Jaunimo grupė iš Vilniaus
- Ant. 16-28 d. Skautų stovykla iš Belgijos ir Lietuvos
- Ant. 18 d. Brolis Janis Lietuvoje
- Pir. 22–28 d. **Stovykla paaugliams**
- Ant. 23–28 d. **Pjūtis vaikų stovykla**

Rugpjūtis

- Ket. 1 d. S. Asta ir s. Austėja Baltriškėse
- Pen. 2 d. Atvyksta Šv. Damijono grupės nariai Šv. Mišios su Arkivyskupu S. Tamkevičiumi
- Šeš. 10–15 d. **Jaunimo stovykla**
- Sek. 11 d. **Brolis Mišelis diakonystės šventinimas Baltriškėse** (11.00 val.)
- Penk. 16–31 d. Br. Mišelio, br. Vido ir br. Janio kartu su 6 vaikais kelionė į Italiją „Šv. Pranciškaus pėdomis“
- Šeš. 17–19 d. Skautai iš Lietuvos
- Šeš. 24-25 d. Savaitgalis su Magnificat redakcija
- Šeš. 31-1 d. 40 studentų ir dėstytojų iš Latvijos

Rugsėjis

- Nazareto mėnuo (priėmimo nėra)
- Pir. 16–19 d. Bendruomenės rekolekcijos
- Sekm. 22 d. Šv. Jono Krikštytojo metų pradžia

Birželio mėn. gimė asilukė, kuri džiugina vaikus.

Tiberiados broliai širdingai dėkoja visiems ir meldžiasi už visus, kurie paremia bendruomenės misiją. Prie paramos galite prisidėti **skirdami 2% pajamų mokesčio Tiberiados bendruomenei.**

Tiberiados bendruomenė (kodas 19208 2153), Adresas: Baltriškių km. Zarasų raj - Banko sąskaita: LT 80 4010 0403 0000 1124 AB DnB Nord bankas

PILGRIMYSTĖ ŠV. DOMINYKO PĖDOMIS

Susitikimas su Avinėlio bendruomenės broliais Prancūzijos pietuose

Birželio mėnesį dešimčiai dienų buvau išvykęs į Prancūzijos pietus susitikimui su keletu bendruomenių. Labai turiningi buvo ir susitikimai, išgyventi tranzuojant. Kartą sustojo viena musulmonų šeima, kuri turėjo daugybę klausimų apie katalikų Bažnyčią, apie skirtumus tarp Senojo ir Naujojo Testamento. Jie buvo labai dosnūs ir atidavė man savo pietų maistą, po to išleido mane patogioje vietoje, kad galėčiau tęsti kelionę. Vėliau sustojo viena moteris, ką tik nuvėžusi savo vaikus į skautų stovyklą. Situacija jos šeimoje buvo sudėtinga, be to, ji ruošėsi išsikraustymui, tad pasimeldėme kartu.

Pagaliau atvykau pas mažuosius Avinėlio brolius, gyvenančius netoli Fanjeaux. Tai – vieta, kurioje šv. Dominykas gyveno keletą metų, norėdamas apsaugoti teritoriją nuo katarų, XII a. Prancūzijoje plačiai paplitusios sektos. Avinėlio bendruomenė buvo įkurta 1983 metais ir ji artima Dominikonų ordinui. Pasaulyje iš viso yra 150 seserų ir 30 brolių. Mane ypač sujauzdino jų paprastumas: broliai ir sesės gyvena tik iš išmaldos. Per Rytmetinę maldą jie skaito dienos evangeliją ir pakartoja ją tris kartus. Vėliau po apmąstymo, broliai gieda šį skaitinį. Iš tiesų, lyg būtų įgyvendinta giesmė: „Myliu tavo Žodį, Viešpatie, jis – mano jėga, mano pergalė, mano meilė, mano laimė.“

Brolis Pranciškus

Penki mūsų broliai Konge. Iš kairės į dešinę: brolis Juozapas, brolis Kirilas, brolis Paskalis, brolis Rožė ir brolis Benediktas.

ĮSPŪDŽIAI PO PILGRIMYSTĖS

Per Sekminių šventę kartu su Jogile atkeliaavome į Eucharistein bendruomenę Šveicarijoje. Kiek patyrėme nuotykių ir kiek gražių susitikimų iki atvykstant čionai! Štai keletas atgarsių.

Iš Lavaux iškeliavome per Kristaus Žengimo Dangun šventę ir sekmadienį pasiekėme Grenoblį. Kitą rytą pėsčiomis leidomės link La Sallette ir Laus Marijos apsiėškimo vietovių. Džiaugėmės nuostabiai saule bei galimybe keliauti kalnais. Kiek susitikimų einant per kaimus ir kokia tylą bei grožis vos palipus kiek aukščiau.

Taip pat turėjome galimybę susipažinti su šventojo Petro-Žiuljeno Eymardo gyvenimu, pasisvečiuoti jo kaime ir susipažinti su kunigais iš jo įkurto šv. Sakramento kongregacijos. Šis šventasis, tiesiog pametęs galvą iš meilės Eucharistijai, mus lydėjo viso žygio metu, nes jis pats dažnai keliaudavo pėsčiomis į šias šventoves.

susitikimą su Kristumi, Bažnyčia, būdami vilties broliais. Jų evangelizacijos tarnystė apsėja didžiulį Bažnyčios lauką.

Pavedame juos jūsų maldai. Ačiū, kad meldžiatės už mus, už tai, kad galėtume gyventi su Kristumi, mokydamiesi iš Evangelijos. Jūsų maldai pavedame jaunimą bei šeimas, kurias priimsime šią vasarą. Norėtume jiems, o taip pat ir jums, perduoti švento Morkaus evangelijos žodžius: „*Turėkite savyje druskos ir taikiai sugyvenkite tarpusavyje*“.. (Mk 9,50)

Brolis Morkus

Dažnai nakčiai mus priimdavusios šeimos buvo netikinčios bei ne itin pasiturinčios. O kokie gražūs pasidalinimai! Kartą, viename kalnų kaimelyje ieškojome raktą nuo bažnyčios durų, nes ketinome melstis Vakarinę maldą. Ir štai sutikome jauną moterį, kuri siūlėsi mus priimti nakčiai. Įžengusios į namus susipažinome su jos vyru bei trimis vaikais. Jie mus labai šilta priėmė. Besišnekučiuojant sužinojome, kad šeima į Alpes atkeliavo iš Marselio, nes nori vaikus auginti ramioje ir sveikoje aplinkoje. Nors sutuoktiniai sakė, kad nėra tikintys, visi trys vaikai buvo pakrikštyti, o vyresnėlė lanko tikybos pamokas. Beje, ji labai džiaugėsi matydama seseris ir galėdama joms užleisti savo kambarį!

Taip pat pamatėme, kad ši šeima gyvena labai kukliai, tad jų priėmimas mus dar labiau palietė, pamačius, kiek nedaug jų būste vietos. Kartu ruošėme vakarienę, ir praleidome labai gražų vakarą su jais. Kitą rytą, prieš iškeliavimą, padovanojome

Seserys Gand mieste bendruomenės išvykos metu.

vaikams po rožinį ir Marijos paveikslėlį. Kai paklausėme mergaitės, ar ji žino, kas tai, ji atsakė: „Žinoma, tai Jėzaus mamytė!“ Vaikų tikėjimas toks paprastas, toks akivaizdus, galime iš jų pasimokyti.

Jau iškeliaviant, mažoji klausia, ar negalėtų gauti ir mūsų piligrimystės kryžiaus. Dovanojame jai jį su džiaugsmu (nors ir sunkoka su juo skirtis) ir paaiškinome, kad jis mums yra Kristaus meilės ženklas. Mergytė mums pažadėjo jį labai saugoti, o mes pagaliau iškeliavome laimingos, pamačiusios kaip šioje „netikinčioje“ šeimoje Kristus jau yra mylimas...

Koks džiaugsmas keliauti, koks džiaugsmas eiti tuščiomis rankomis, sutikti tiek žmonių Kristaus vardu ir ypač melstis per šį devyn dienį, belaukiant Šventosios Dvasios kartu su Mergele Marija, link kurios ir su kuria mes keliavame. Koks džiaugsmas laukti ir melsti su ja Šventosios Dvasios, nužengiančios ant kiekvieno iš mūsų, ant visos Bažnyčios.

Sesė Klara ir Jogilė

vis dar mokausi) net dirbant tokius paprastus darbus kaip morkų lupimas ar grindų plovimas išlikti Dievo akivaizdoje. Kai tai pavykdavo (nes ne visada yra paprasta), jausdavau didelį džiaugsmą ir prasmę net morkų tarkavime.

Esu be galo dėkinga visų pirma Dievui ir Tiberiados bendruomenei bei visiems sutiktiems žmonėms už šią nuostabią galimybę brandinti tikėjimą su broliais ir sesėmis Kristuje!

Jogilė

Šv. Jono Krikštytojo metai buvo tikrai palaimintas laikas, skirtas tik Dievui, kuomet nebėra nei mokslų, nei darbų, o vienintelis ir esminis visų apmąstymų šaltinis, tikslas yra Dievas. Tarsi išties nebėliko tos perskyros tarp Dievo ir Mamonos, o ir rinktis nelabai bereikėjo.

Gražiausi dalykai, kuriuos atradau ten bebūdama – tai rankų darbo, misijų ir maldos tyloje prasmė. Rankų darbas man visada atrodė mažiau svarbus nei mąstymas galva. Iki Krikštytojo metų maniau, kad Dievą galiu labiau pažinti skaitydama, diskutuodama, mąstydamą, abejodama, ieškodama, tačiau gyvenimas Belgijoje darant visus mažus darbus (nuolatinis darbas virtuvėje, mažų avinėlių priežiūra, tvarkymasis ar kapstymasis darže) parodė, jog meilė Dievui ir artimui galima parodyti labai konkrečiai ir praktiškai.

Antrasis atradimas – tai misijos mokyklose, parapijose, senelių namuose ir t. t. Nors tik pradėjus gyventi šiuos metus, dar spalio pradžioje, misijų labai nemėgau. Ne tik dėl kalbos, bet kartu ir dėl pačios evangelizavimo idėjos. Tačiau po truputį pastebėjau, kad kalbėjimas, liudijimas kitiems apie savo tikėjimą, patirtį su Dievu darosi vis lengvesnis. Tiesiog kartais jausdavau, kad šv. Dvasia byloja mano žodžiais.

Ir trečiasis bei greičiausiai pats gražiausias dalykas – tai malda tyloje. Nors ji prasidėdavo labai anksti (6.15 val.) ir kartais tiesiog prasnausdavau, kol suprasdavau, kad ji jau baigėsi. Tačiau tai tikrai buvo auginanti malda, skatinanti gilintis, medituoti Dievo žodį ar tiesiog nurimti ir klausyti, ką pagaliau Jėzus nori pasakyti. Būtent šią maldos patirtį ir toliau stengiuosi įgyvendinti kasdienybėje. Na, gal ne po valandą ir kartais, deja, net ne kasdien, bet bent pusvalandžiui sustoti, skaityti ir ieškoti Dievo tyloje.

Būtent to ir išmokė šie šv. Jono Krikštytojo metai – tai nepaliauti ieškoti ir trokšti Dievo kasdienybėje, mažuose dalykuose, stengiantis pirmiausia mąstyti apie artimą, o ne apie save.

Karolina

JONO KRIKŠTYTOJO METAI BELGIJOJE

Jovilė ir Karolina 9 mėnesius gyveno bendruomenėje Belgijoje. Jos dalinasi savo patirtimi.

Šie, taip vadinami, šabo metai praleisti Tiberiados bendruomenėje Lavaux-Ste-Anne buvo vieni gražiausių mano išskojimų ir atradimų metų. Norėčiau trumpai su jumis pasidalinti savo patirtimi, kurios tiesiog negaliu pasilaikyti. Į švento Jono Krikštytojo metus įeina keli aspektai, kurių kiekvienas yra savotiškai svarbus tikėjimo kelyje.

Maldos ritmas. Mes, su Tiberiados broliais ir seserimis bei kitais jaunuoliais gyvenusiais šiuos metus, turėjome tikrai didelę dovaną švęsti Mišias kiekvieną dieną. Kaip broliai dažnai sakydavo, kad su savo geriausiu draugu susitinki tikrai ne kartą per mėnesį, bet stengiesi tai daryti kuo dažniau, kad jūsų draugystė stiprėtų ir augtų, taip ir per Šv. Mišias Dievas visada laukia, kad ateitum su Juo susitikti.

Misijos. Per šiuos metus patyriau, ką reiškia būti išsiųstai į nepažįstamą Belgijos kampelį liudyti Dievo Meilės kitiems, Jos laukiantiems. Buvo gražu matyti, kaip Dievas paliečia, stiprina kenčiančius, nudžiugina liūdinčius, ateina pas Jo laukiančius (nors kartais to dar nesuprantančius) žmones. Dievas išties veikia per mūsų silpnumą, ribotumą (ypač kviesdavau Šventąją Dvasią, kad kalbėtų man, daug prancūziškų žodžių dar nežinančiomis, lūpomis).

Formacija. Su kitais broliais ir sesėm turėjome įvairių mokymų tam, kad pažintume savo tikėjimą. Taip pat atrastume, kokį gražų, ilgą ir unikalų kelią nukeliavo Bažnyčia vedama Šventosios Dvasios, nepaisant visų patirtų išbandymų ir sunkumų. Šiomis dienomis mums tiek visko yra palikta tam, kad pagilintume tam tikras tiesas, kurias šventieji, Bažnyčios tėvai ir mokytojai svarstė jau prieš šimtmečius. Nors mes ir nuodėmingi žmonės, Dievas niekada nepaliks savo Išrinktosios Tautos, savo Bažnyčios (nors ir dažnai klumpame, kaip matome istorijoje, bet Jis yra mūsų jėga tam, kad vėl atsistotume).

Dievo Žodžio skaitymas. Kiekvieną rytą su keliais teologiškai pasikausčiusiais broliais skaitydavome Bibliją. Fražę, įstrigusią ryte, galėdavome kontempliuoti visą likusią dieną, o kartais tai būdavo ir klausimas. Smagu buvo kartu ieškoti atsakymų ir dalintis mus paliečiančiais dalykais iš krikščioniui svarbiausios Knygos.

Rankų darbas. Taip pat du kartus dienoje dirbdavome rankų darbą. Aš atradau per tai gyvenimą kaip dovaną ir kartu kaip didelį džiaugsmą. Mokiausi (ir

NAUJIENOS IŠ FILIPINŲ

Po Velykų prie mūsų prisijungė Bruno, iš Reunion salos, praleisiantis Filipinuose metus, Pjeras – Tiberiados postulantas iš Kinijos, ir Tibo iš Belgijos: Jie kartu su šv. Damijono grupe keliavo rekolekcijų į kalnus. Mūsų buvo trisdešimt trys. Susitikdamas asmeniškai su kiekvienu jaunuoliu, pamačiau, kad kai kurie iš tikrųjų jau yra sutikę Viešpatį. Daugelis man sakė, kad mėgstamiausia jų malda yra adoracija, nes per ją jie gali pavesti Viešpačiui visus savo sunkumus.

Mano, kaip misionieriaus, širdis džiūgavo tai girdėdama, nes visas mūsų NVO darbas Filipinuose teturi vieną tikslą: tarnauti Dievo Karalystei, esančiai mumyse.

Praėjusių savaitę Pjeras ir Bruno organizavo vaikų stovyklą. Rekordas sumuštas: užsiregistravo šimtas dvidešimt aštuoni vaikai! Jie buvo suskirstyti į

dvylika grupelių. Kuya Leo puikiai tvarkėsi per stovyklą, kasdien pusvalandį prieš Mišias jis ruošdavo vaikus susitikti Kristų ir nurimti. Jo dėka, Mišios būdavo nuostabaus susikaupimo ir maldos metas.

Vakar, šeštadienį, šv. Damijono grupės jaunimas dalyvavo krepšinio rungtynėse su kita kaimo komanda. Kovojant prieš jaunimo girtavimo problemą mes palaikome UAB „Sapang Basketball Ligue“. Kuya Leo yra šio projekto vadovas.

Ant jo krepšinio marškinėlių vaizduojamas Tikėjimo metų logotipas, su pripieštu šv. Damijono kryžiumi bei komandos pavadinimu „San Damiano“. Išties mūsų jaunuoliai labai drąsūs, nes dažnai kaime juos vadina „davatkomis“. Tarp dvidešimties komandų mes laimėjome gražiausių marškinėlių kategorijoje. Pikti liežuviai tauškia, kad tai tebus vienintelis mūsų prizas, nes jaunuoliai nedaug treniravosi, mat iš tiesų šie jaunuoliai labai užimti: malda, rankų darbas, mokslai ir misijos. Tačiau mūsų šie jaunuoliai labai pasiryžę, šią savaitę jie dukart kėlėsi penktą rytą, kad prieš rytinę maldą tyloje 6.30val. dar valandą pasitreniruotų.

Šv. Damijono grupės jaunuoliai

Statybų darbai naujojoje Sapang klinikoje.

Iškart po rungtynių šventėme šv. Mišias. Susirinko apie aštuoniasdešimt žmonių, daugiausia - jaunos šeimos ir iš naujo atrandantys Bažnyčią žmonės. Jie žino, kad Tiberiadoje turime įprotį ilgai tyloje dėkoti ir priimti Viešpatį po komunijos. Vakar vakare tas tylos metas buvo toks dieviškas, toks gilus. Stebėjau keletą veidų, panirusių į maldą... nuostabu! Nes labai dažnai Mišios čia būna itin triukšmingos, garso įranga paleista visu galingumu, mikrofonai cypia, nes čia nėra brolio Žan Pjero, kuris galėtų tai sutvarkyti.

Tibo atvyko į Filipinus pagelbėti naujosios klinikos statybose. Jis darbuojasi tris valandas iš ryto, o popiet užsiima ramesniais darbais. Ketvirtadienį pradėję nuo šešių val. ryto, pernešėme 500 betono blokų į antrą aukštą, nes darbininkai turi bambukines kopėčias. Aštuntą valandą ryto temperatūra siekia 30 laipsnių, tad tokius darbus verčiau pradėti auštant. Buvo labai gera darbuotis kartu su Pjeru iš Kinijos, kuris neseniai tapo mūsų postulantu bei penkiais jaunuoliais iš Sapang ir pavesti Viešpačiui šią naująją kliniką. Psalmėje giedame: „*Jei Viešpats nestato namo, veltui vargsta darbininkai*“. Kai kuriose nuotraukose matome kaip pats brolis Emanuelis dirba savo rankomis!

Pjeras man sakė, kad čia yra labai laimingas, būdamas kartu su kitais jaunuoliais, melddamasis ir dalyvaudamas misijose. Šiandien jis svečiuojasi vienoje šeimoje, melsis kartu su šia šeima bei keliaus aplankyti šv. Damijono grupės gretimamame Talim kaime. Kiekvieną pirmadienį einame į ermitažus, pastatytus ant nuostabios kalvos.

Brolis Emanuelis

DIEVO MEILĖS ATRADIMAS

Norėdamas sustiprinti savo tikėjimą ir pagalinti savo pašaukimą nutariau Tiberiadoje praleisti Jono Krikštytoju metus. Kaip man pasisekė, kad turėjau galimybę kartu su broliais ir seserimis išklausti tėvo Bernardo Sesboué kursas apie tikėjimą, Kristų ir Bažnyčią!

Bažnyčia yra mus mylinanti Motina ir mūsų tikėjimo saugotoja. Beje, tai ji jungia žmogų su Dievu, mane su Dievu. Juk iš tiesų, jau du tūkstančius metų ji gilinasi į Viešpaties slėpinius ir jau yra sukaupusi didžiulį išminties lobyną! Labai svarbu eiti į ją su pasitikėjimu, priimti jos apsaugą ir pagalbą. Kalbėdamiesi apie Susirinkimus, aptarėme visa, kas buvo kalbėta ir mąstyta apie Švenčiausiąją Trejybę, ir tai mane pastūmėjo suvokti, kaip daug aš nežinau.

Kristus yra žmogus ar Dievas? Kaip jis kentėjo už mus? Kaip Jėzus suvokė, kad yra Dievo Sūnus? Kas tai – Šventoji Dvasia?

Mes, besistengiantieji artintis prie Dievo, ar suprantame tai iš tiesų? Dievas mus kviečia jį sutikti ir pažinti. Ar galime būti artimi su tuo, kurio nepažįstame? Būtent dėl to taip svarbu lavintis tikėjimo srityje: kad suprastume link ko keliaujame ir kaip. Šios žinios mus palaiko ir mus veda kelyje pas Viešpatį. Ir kas galėtų tai padaryti geriau už mūsų Motiną Bažnyčią?

Te Dievo ramybė ir džiaugsmas karaliauja jūsų širdyse!

Benediktas

Švenčiausiojo Sakramento išskilmės procesija Lavaux Sainte Anne. Viešpats pasirinko, kad duona virstų Jo kūnu ir kad tokiu būdu mes galėtume su Juo susijungti kiekvienos eucharistijos metu.